

stor. Lejerne maa desuden ogsaa efterhaanden igen vænne sig af med at have Barne-pige, har de først skrevet under paa en ny Kontrakt om Forhøjelse, maa de virkelig staa ved deres Underskrift. For mange virker de her nævnte Bestemmelser stødende, og omgaa uden Tvivl ofte.

Foranstaaende Udtalelser kan *et Flertal* af Nævnet i sin Helhed slutte sig til, medens *et Mindretal* (Adjunkt Rasmussen) har ønsket tilføjet:

Som Repræsentant for Lejernes Interesser kan jeg i det væsentlige slutte mig til ovenstaaende, idet jeg dog maa betone, at Huslejelovens Bestemmelser om Godkendelse af Lejeforhøjelser nødvendigvis maa bibeholdes, og at der maa fastsættes en Maksimalgrænse for saadanne, som ikke bør overstige 25 pCt., før der ad Skattelovgivningens Vej er truffet en Nyordning. For Tiden gaar Udviklingen i Retning af, at Huslejen for de Lejligheder, der er opført før Dyrtiden, ganske jævnt naar op i Højde med Lejen for nyopførte Lejligheder, hvilket vil sige, at det store Flertal af Lejere beskattes meget haardt til Fordel for Grundejerne og navnlig Ejendomspekulanter, der intet selv har bidraget til en Værdiforøgelse af Ejendommene, men som oftest har vedligeholdt disse ringere end tidligere. Man naar næppe til normale Forhold, før Lejeafgiften bliver den samme for tilsvarende Lejligheder i alle Ejendomme; men dette bør ikke ske, før Samfundet (Stat og Kommune) har taget over Halvdelen af Lejeforhøjelsen og derved fordelt Konjunkturstigningen paa samtlige Borgere i Stedet for at begunstige Spekulanter og vælte hele Byrden over paa den Del af Befolkningen, der gennemsnitlig daarligst kan bære den.

Efter de Erfaringer, jeg har gjort som Medlem af Nævnet, skal jeg endvidere tillade mig at foreslaa følgende Ændringer til Huslejeloven:

§ 2, 2det Stykke } tilføjes:
§ 12 C }

Ingen kan indvælges i Nævnet (Overnævnet), som ikke er og har været Medlem af den Organisation, hvis Interesser Medlemmet af Nævnet repræsenterer.

Begrundelse: Det turde vel i vore Dage være almindelig anerkendt og i andre lignende Forhold almindelig Praksis, at et Nævn, som skal træffe Afgørelser i Sager, hvor to modsatte Interesser skal forliges, kun kan nyde Tillid, naar ethvert Medlem, der indvælges i Nævnet, nærer saa megen Forstaaelse af og Interesse for den Sag, han repræsenterer, at han har været og stadig er Medlem af den Organisation, der varetager disse Interesser og f. Eks. ikke Medlem af den Organisation, der varetager de modsatte Interesser. Sagen er saa selvindlysende, men det viser sig alligevel, at baade Kommunalbestyrelse og Amtmand gennem deres Valg til Nævnet kan gaa mod denne Regel.

§ 3, 1ste Stykke: Sidste Sætning udgaar.

Begrundelse: Overenskomst mellem Ejer og Lejer er ofte opnaaet paa en saadan Maade, at det selv for intelligente Lejere kan være mere end vanskeligt at overse Rækkevidden af denne; endelig kan saadanne Overenskomster bidrage til at skruer Lejligheder uforholdsmæssigt højt op og derved fremme Ejendomsspekulationen.

P. N. V.

Jørgen Jensen.